

OPINIA NR 3/2007

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego

(wydana na mocy art. 280 ust. 4 Traktatu WE)

(2007/C 101/02)

SPIS TREŚCI

	<i>Punkty</i>	<i>Strona</i>
Wstęp	1–2	5
Uwagi ogólne	3–6	5
Uwagi szczegółowe	7–13	5

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280 ust. 4,

uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek, w którym Rada w dniu 23 lutego 2007 r. zwróciła się do Trybunału Obrachunkowego o wydanie opinii,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

WSTĘP

1. Celem projektu rozporządzenia jest właściwe stosowanie przepisów wspólnotowego prawa celnego i rolnego, wyposażenie Komisji oraz władz celnych i innych organów w państwach członkowskich w skuteczniejsze mechanizmy wspomagające te podmioty w zapobieganiu działaniom, które naruszają przepisy prawa celnego i rolnego, a także w prowadzeniu dochodzeń w sprawie tych naruszeń i ściganiu ich. W tym celu wniosek:

- a) uzupełnia obecny mechanizm wymiany informacji w poszczególnych przypadkach, zapewniający spontaniczne udzielanie pomocy bez konieczności uprzedniego złożenia wniosku przez państwo otrzymujące informacje, mechanizmem automatycznej i/lub usystematyzowanej wymiany informacji;
- b) ustanawia europejski centralny zbiór danych, który ma właściwym organom w państwach członkowskich pomóc w wykrywaniu przesyłek towarów, w tym kontenerów i/lub środków transportu, które mogą stanowić przedmiot działań niezgodnych z przepisami prawa celnego i/lub rolnego;
- c) umożliwia wykorzystanie Systemu Informacji Celnej (SIC) do celów operacyjnej i/lub strategicznej analizy oraz zawarcie w nim informacji na temat zajętych towarów i kontroli środków pieniężnych;
- d) pozwala na osiągnięcie interoperacyjności systemu SIC z krajowymi systemami analizy ryzyka;
- e) tworzy centralną bazę danych — FIDE (identyfikującą bazę danych rejestru celnego), pozwalającą odnaleźć akta dochodzeniowe w odniesieniu do poszczególnych osób lub podmiotów gospodarczych, prowadzone w którymkolwiek z państw członkowskich, oraz ustalić nazwiska oficerów, którzy prowadzą daną sprawę; a także
- f) dostosowuje rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 ⁽²⁾ do przepisów o ochronie danych.

⁽¹⁾ COM(2006) 866 wersja ostateczna z dnia 22 grudnia 2006 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1.

2. Trybunał przeanalizował wniosek Komisji, biorąc pod uwagę wyniki swoich prac kontrolnych.

UWAGI OGÓLNE

3. Zdaniem Trybunału proponowane rozporządzenie przyczyni się do osiągnięcia zamierzonego celu pod warunkiem, że Komisja podejmie właściwe działania w celu wdrożenia bez dalszej zwłoki infrastruktury informatycznej, baz danych i aplikacji programowych, niezbędnych do praktycznego funkcjonowania rozporządzenia. Jednakże w proponowanym rozporządzeniu nie odniesiono się do sygnalizowanych już wcześniej przez Trybunał istotnych kwestii, które są nadal aktualne i o których będzie mowa w pkt 4, 5 i 6.

4. Trybunał zauważył potencjalne nakładanie się treści przekazywanych w ramach systemu wymiany informacji na temat kontroli i ryzyka RIF (Risk Information Form) oraz treści umieszczanych w zawiadomieniach przekazywanych w ramach wzajemnej pomocy i w związku z tym zaleca Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Dyrekcji ds. Podatków i Unii Celnej (DG TAXUD) uproszczenie systemu sprawozdawczości i monitoringu oraz wypracowanie bardziej zintegrowanego podejścia ⁽³⁾.

5. Trybunał ustalił, że w szczególnym przypadku procedury wzajemnej pomocy w sektorze cel i rolnym monitorowanie następstw dochodzeń prowadzone przez OLAF ⁽⁴⁾ nie jest systematyczne. Do lutego 2007 r. sytuacja ta nie uległa zmianie.

6. Trybunał zwraca uwagę na sformułowane w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 11/2006 dotyczącym wspólnotowego systemu tranzytowego ⁽⁵⁾ zalecenia, zgodnie z którymi Komisja powinna podjąć działania w celu zwiększenia wiarygodności źródeł informacji na temat nadużyć finansowych oraz lepiej je wykorzystywać dzięki opracowaniu strategii zarządzania ryzykiem. W związku z tym Komisja powinna podjąć starania, aby informacje zawarte w zawiadomieniach przekazywanych w ramach wzajemnej pomocy i w ramach SIC były jak najbardziej pełne i wiarygodne.

UWAGI SZCZEGÓLWE

7. Artykuł 2 ust. 1 tiret pierwsze projektu rozporządzenia definiuje przepisy prawa celnego, m.in. poprzez odwołanie się do ogółu przepisów wspólnotowych regulujących podatek od wartości dodanej od towarów będących przedmiotem przywozu i wywozu. Trybunał przyjmuje z zadowoleniem to podejście, ale jest zdania, że ze względu na spójność z definicją przepisów prawa celnego, którą podaje Konwencja neapolitańska II ⁽⁶⁾, artykuł ten powinien również zawierać odwołanie do ogółu przepisów przyjętych na szczeblu wspólnotowym, odnoszących się do zharmonizowanego podatku akcyzowego od towarów importowanych wraz ze związanymi z nimi przepisami wykonawczymi.

⁽³⁾ Patrz: pkt 4.12 i 4.27 lit. a) sprawozdania rocznego za rok budżetowy 2005 (Dz.U. C 263 z 31.10.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 1/2005, pkt 32 i 85 (Dz.U. C 202 z 18.8.2005).

⁽⁵⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 11/2006, pkt 74 (Dz.U. C 44 z 27.2.2007).

⁽⁶⁾ Konwencja sporządzona na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi (Dz.U. C 24 z 23.1.1998).

8. Nowy ust. 2 dodany do art. 15 wymagać będzie uzupełnienia art. 2 ust. 1 o definicje następujących pojęć: „przekazywanie informacji na bieżąco”, „przekazywanie informacji w regularnych odstępach”, „format usystematyzowany” i „format nieusystematyzowany”. Ponadto możliwość przekazywania informacji w regularnych odstępach stoi w sprzeczności z obecnym obowiązkiem nałożonym przez art. 15, aby niezwłocznie przekazywać innym zainteresowanym państwom członkowskim informacje dotyczące działań, które stanowią lub wydają się stanowić naruszenie przepisów prawa celnego i rolnego.

9. Zdaniem Trybunału możliwość wykorzystywania informacji przekazywanych w ramach wzajemnej pomocy do celów analizy strategicznej, zgodnie z nowym ust. 7 dodanym do art. 18, ma szansę przyczynić się do zwiększenia skuteczności OLAF-u. Jednakże Trybunał uważa, że w art. 18a proponowanego rozporządzenia należało pójść dalej, przyznając Komisji nieograniczony dostęp do informacji, gromadzonych w systemach już wdrożonych lub przewidzianych ⁽¹⁾ dla różnego rodzaju towarów (nie tylko dla towarów wrażliwych), wykorzystywanych do celów operacyjnej i strategicznej analizy oraz zarządzania ryzykiem, przy jednoczesnym zagwarantowaniu właściwej ochrony danych osobowych.

10. Artykuł 18b nie stanowi jednoznacznie podstawy prawnej dla istnienia stałej infrastruktury potrzebnej w celu zapewnienia koordynacji wspólnych operacji celnych, w których uczestniczyć mogą przedstawiciele bądź oficerowie łącznikowi występujący z ramienia właściwych organizacji międzynarodowych lub regionalnych, organów lub agencji Unii Europejskiej, a także krajów trzecich, jak to wyłożono w uzasadnieniu.

11. Trybunał uważa, że art. 23 ust. 2 projektu rozporządzenia zasadniczo nie różni się od swego obecnego odpowiednika i że należałoby lepiej wyłożyć cel SIC, zaznaczając, że skuteczność procedur współpracy i kontroli stosowanych przez właściwe organy może teraz również ulec poprawie dzięki zastosowaniu operacyjnej i strategicznej analizy.

12. Trybunał zwraca się do Komisji o wpisanie do art. 41b ust. 2 lit. b) i 41c ust. 2 lit. b) identyfikacyjnego numeru akcyzowego (numer identyfikacyjny SEED), przewidzianego w rozporządzeniu w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych ⁽²⁾, a także w dyrektywie 92/12/EWG ⁽³⁾ w celu usprawnienia dochodzeń prowadzonych albo przez Komisję, albo przez właściwe organy państwa członkowskiego.

13. Chociaż Komisja zaznaczyła, że proponowane rozporządzenie nie ma wpływu finansowego na dochody, Trybunał uważa, że powinno ono wywrzeć pozytywny wpływ na tradycyjne zasoby oraz zasoby oparte na VAT dzięki ograniczeniu nadużyć finansowych i że wpływ ten powinien zostać oszacowany w ocenie skutków finansowych regulacji po to, by w sposób bardziej precyzyjny ocenić faktyczną wartość tego projektu pod względem gospodarności.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 21 marca 2007 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego
Hubert WEBER
Prezes

⁽¹⁾ Takie jak: NCTS (Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy), ECS (System Kontroli Wywozowej), AIS (Zautomatyzowany System Importu) i EMCS (System Przepływu i Kontroli Wyrobów Akcyzowych).

⁽²⁾ Artykuł 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004 (Dz.U. L 359 z 4.12.2004, str. 1).

⁽³⁾ Artykuł 15a ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1), zmienionej dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. (Dz.U. L 390 z 31.12.1992, str. 124).